

Kur'an bir fen kitabı olmamakla birlikte kevnî ilimleri ihtiva eden, fenlerle alakalı olan meseleleri de anlatıyor; bu konuda misaller verebilir misiniz?

Kevnî ilimler, kâinatı araştıran ilimlerdir. Kur'an gerçi bir fen kitabı değildir, ama onda fenlerle alâkalı ehemmiyetli esaslara da yer verilmiştir. Bu konuda müstakil pek çok çalışmalar yapılmış olup, meselenin geniş boyutları bu tür eserlerden görülebilir. Biz burada numune olarak şu âyetlere bakabiliriz:

1. "Semayı biz bina ettik ve biz genişleticiyiz."(1)

Âyet-i kerîme, bir tefsire göre, semanın genişlediğini haber verir:

Küçük bir çekirdekten büyük bir ağacı; bir tek hücreden koca bir insanı yaratan yüce kudret, semayı da, ilk yarattığı maddeden yayarak, genişleterek, bu hârika sistemleri, âlemleri meydana getirmiştir. *"Bu özelliği, kozmoloji kitapları, şişirilen bir balon üzerindeki beneklere benzetirler. Balon şiştikçe benekler birbirinden ayrılır."*(2)

Semanın genişlemesi, galaksilerden gelen ışıkların incelik, dalga boylarında kırmızı renge doğru bir kaymanın tesbitiyle farkına varılmıştır. (3) kâinatın genişlediğine, galaksilerin birbirinden uzaklaştığına işaret eden bu âyet, bir Kur'an mu'cizesidir.

Meselenin bir yönü de, başka bir Kur'an mu'cizesine işaret etmektedir. Şöyle ki:

"Genişleyen kâinat" modeli tersine işletildiğinde, karşımıza hacim olarak küçülen bir kâinat çıkar. Bu sahanın araştırmacılarına göre, bundan on milyar yıl kadar önce galaksiler ve galaksiler arasındaki uzay, birbirine yakın, hatta yapışık haldeydi. On beş milyar yıl öncesine kadar uzanıldığında, hiç bir genişlemenin olmadığı bir *"zaman aralığı"* buldular. Bu ilk yaratılış haline *"büyük patlama"* anlamında *"Bigbang"* dediler."(4)

Bu noktada karşımıza şu âyet çıkmaktadır:

"İnkâr edenler görmediler mi ki, göklerle yer bitişik idi, biz onları ayırdık."(5)

İnsan, bütün âzalarının ilk hücrelerinde bitişik olduğu zamanı düşünürse, herhalde âyetin mânâsını daha iyi idrâk edebilecektir.

2. "Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri şeylerden her şeyi çift yaratan Allah'ın şanı ne yücedir!"(6)

"Tek olmak zâtına mahsus olan Cenab-ı Hak, bu âyetle ve emsaliyle her şeyin çift yaratılışına dikkat çekmektedir. Kur'an'ın bu haberinin on dört asır evvel olduğu düşünülürse, bunun tek başıyla bir mu'cize olduğu görülecektir."(7)

Evet, insan ve hayvanların çift oldukları eskiden beri bilinmekteydi. Bitkilerden de, hurma ve incir gibi bazı meyvelerin erkeği-dişisi olduğu bilinmekteyse de, her meyvenin, her çiçeğin de çift olduğu yakın zamânâ kadar bilinmiyordu.(8)

Âyette geniş zaman siğasiyle "*daha bilmedikleri şeylerden*" denilmesi pek çok çift şeylerin farkına varsak bile, yine de bilmediğimiz çift şeyler bulunacağını ifade etmektedir. Evet, atomdaki artı-eksi yüklü yapıdan(9) elektriğin artı-eksi yüklü yapısına, maddenin mukabili olarak zikredilen anti- maddeye(10) varıncaya kadar âyetin şümûlü olmakla beraber, daha ilerisine de işareti vardır. Çünkü kâinattaki "her şeydeki çift oluşu" henüz bir bütün olarak görebilmiş değiliz. Demek, ileride de yeni yeni çift oluşların farkına varılacak, ama yine de insanların bilmediği başka çiftler kalacak.

3. "Aşılایıcı rüzgârlar gönderdik."(11)

"*Her şeyin çift olduğunu*" beyan eden âyetin hükmünün anlaşılması, bu âyetin de daha iyi anlaşılmasına vesile olmuştur. Çünkü ağaç aşılama eskiden beri bilinen bir şey ise de, bitkilerde rüzgârın yaptığı aşılama yakın zamanlara kadar bilinmiyordu. Bütün bitkilerin çiçeklerinde erkek-dişi çifti bulunduğu ve erkeğin dişiyi telkîhiyle meyveler meydana geldiği anlaşıldıktan sonra, rüzgârların bir aşıcı hizmetini îfa ettikleri anlaşılmıştır.(12)

4. "Allah kimin hidayetini murad ederse, onun gönlünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmayı dilerse, sanki gökyüzünde yükseliyormuş gibi göğsünü daraltıp sıkıştırır."(13)

İnsan, yükselerek çıktıkça kalbinde bir daralma, bir sıkışma hisseder. Zira her yüz metre yükseldikçe hava basıncı bir derece düşmektedir. Basınç düştükçe nefes almak zorlaşır. Çok yüksekte uçan pilotların özel teneffüs cihazı kullanmaları şart olur.

İşte âyette, bu fennî hakikate bir işaret hissedilmektedir.

Arabistan gibi düz sahalarda ve çöllerle kaplı bir yerde tecrübî olarak bilinmesi mümkün olmayan bir meseleyi, Kur'an'ın bu şekilde ifadesi gerçekten dikkat çekicidir. Üstelik âyet, "*dağa tırmânân kimse gibi göğsü daralır*" demeyip, semada yükselen ve kalbi daralan kimseyi misal getirmiştir.(14)

Âyet-i kerîme, inkârcı kişinin ruh dünyasını, kalb âlemini tasvir ederken, günümüz ilim ehline de beyanındaki beşer ötesi hâsiyeti göstermiştir.

5. "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde fesat çıktı. Belki

---

vazgeçerler diye, yaptıklarından bir kısmının cezasını Allah onlara böylece tattırır.”(15)

Çevre konusu günümüzde bütün dünya ülkelerini alâkadar eden mühim konulardan biridir. Hatta bu isimle bakanlıklar kurulmakta, sempozyumlar, paneller düzenlenmektedir.

Üstteki âyet, ciddi boyutlara varan ve insanlığı kara kara düşündüren çevre kirliliğine işaret eder. Daha birkaç yüzyıla kadar, şimdiki manzarasıyla bir çevre kirliliğinden bahsedilmezken; âyet-i kerîmenin, insanların eliyle karada ve denizde fesadı haber vermesi, cidden düşündürücüdür.

Karada ve denizde tufan korkusu, bazı yerlerin çorak hale gelmesi, pınarların suyunun azalması(16) âyetin şümulünde olduğu gibi; fitrî nizâmın bozulmasıyla, gerek tabîî çevrede, gerekse içtimaî nizamda bozulmaların meydana alması da âyetin şümulündendir.(17)

Ayrıca, beşeriyet âleminde meydana gelen çetin savaşlar ve bilhassa dünyanın dört bir tarafını kana bulayan Birinci ve İkinci Dünya Savaşları, âyetin bir izahı gibidir.

Dipnotlar:

(1) Zariyat, 51/47.

(2) Tuna, Uzayın Sırları, s. 141.

(3) age. s. 136.

(4) Tuna, age. s. 142-143.

(5) Enbiya, 21/30.

(6) Yasin, 36. Başka âyetlerdede, her şeyin çift olduğundan bahsedilmiştir. Meselâ, Ra'd, 13/3; Zâriyât, 51/49; Zuhruf, 43/12; Rahman, 55/52.

(7) Kutub, Fi Zilali'l-Kur'an, VI, 3385.

(8) Yazır, IV, 2956-2957.

(9) Sâbunî, Safvetü't- Tefasir, III, 14.

(10) Tuna, age, 180-181.

(11) Hicr, 15/22.

(12) Yazır, V, 3054.

---

(13) *En'am*, 6/125.

(14) *Tabbara*, *Ruhu'd-Dîni'l- Islâmî*, s. 54.

(15) *Rûm*, 30/41.

(16) *Râzî*, XXV, 127-128.

(17) *Yazır*, VI 3833.